

La Quera

Contra tot pronòstic periodístic (de premsa sobre el paperot), vet aquí que La Quera, setmanari satíric d'informació i opinió editat per Arts Gràfiques Bobalà, S.L, és a dir, el Lluís Pagès, ha arribat al número 11. Anem a pams. Segons el Diccionari Etimològic de Joan Coromines: 'quera' (corc de la fusta), 'pols que fa el corc', del llatí podridura, càries. Cito el primfilat lingüista laietà per situar el fenomen lleidatà dins un context erudit, no fos que la plana major del setmanari (cas que es molestin a llegir premsa local) es creguin que són un cas apart. Seguim. Satíric ve de sàтира: composició poètica que posa al descobert i colpeix, amb l'escarni o amb la burla ridiculitzadora, passions, maneres de viure i comportaments comuns a tota humanitat, o característics d'una categoria de persones, o d'un sol individu, que contrasten o estan en discordança amb la moral comuna o amb l'ideal ètic de l'escriptor. Fi de la lliçó, que diria el llatí Juvenal. I ara les preguntes 'Atrap un millón' del Carlos Sobera: ¿La Quera ha aixecat pols, ampo-

lles, controvèrsies, dins la societat lleidatana? ¿Algú de l'estaff del Lluís Pagès impressor (un dels 25 lleidatans notables que assessoren l'alcalde Ros!), s'ha llegit mai l'Aristòfanes d'Els núvols? Per cert, ara caic que el filòsof postsocràtic Ramon Camats procura, sense massa sort, que la riallada sarcàstica esclati fresca, dionisiaca, dins

La Quera és una papallona primaveral que ha sabut evitar socarrimar-se contra el fanal municipal'

les 24 pàgines que cal pagar amb 2'50 euros, ¿A quants cèntims surt cada pàgina, Ramon Morell, un dels molts ramons (des)acreditats en nòmina?... Com sigui, La Quera és una papallona primaveral que ha sabut evitar socarrimar-se contra el fanal municipal. I a l'estiu, tota cuca viu. O no. Les telesèries sense èxit d'audiència només duren tretze capítols. ¿La Quera, o el compte enrere? Salut i força a l'embut!